

Bilten

Interno glasilo Ženskog rada
pri Savezu baptističkih crkava u Republici Hrvatskoj

**Sve što radim,
kao da
Gospodinu radim**

Izdaje: Ženski rad pri Savezu baptističkih crkava u Republici Hrvatskoj za internu upotrebu. Izlazi četiri puta godišnje. Financira se dobrovoljnim prilozima. Priloge i sugestije (obavezno potpisane) slati na: Speranca Tomlin, Strossmayerova 105a, 31000 Osijek, e-mail: srcezamisiju@gmail.com. Primljene materijale ne vraćamo. Uredništvo: Speranca Tomlin, Sonja Rozner, Benjamin Časni. Prijelom: Benjamin Časni. Lektura: Speranca Tomlin. Tisak: TOPDAN d.o.o., Zaprešićka 48, 10430 Samobor.

Evo me, tu sam

31.10.2012. se rodio Mišael Špićak iz Daruvara.
Bogu su zahvalni roditelji Mihaela i Ivan.

Iz tiska izašao novi misijski kalendar SZT (prije SZM)

S radošću vam predstavljamo i novi misijski kalendar-planer **Srce za tebe!** Naša je želja da vas priče i svjedočanstva o Božjem djelovanju u životima običnih ljudi obogati i blagoslovi u 2013. godini.

Ovaj je kalendar predviđen kao sredstvo za misiju; najljepši je poklon vašoj frizerki, liječniku, zubaru, blagajnici u vašoj trgovini, učiteljici vaše djece, teti u vrtiću ili susjedima i prijateljima.

Kalendar se može nabaviti u baptističkim crkvama diljem Hrvatske ili narudžbom na:

Vesna Brezović
Jozefinska cesta 79
47250 Duga Resa
Tel. 047 844 531
Mob. 095 878 4719

Pozivamo vas da iskoračite u vjeri, ohrabrite se, odvojite malo vremena i napišete nam svoje priče za kalendar **Srce za tebe 2014.!** Već sad svoje priče pošaljite na adresu: Melanija Ružička, Šipuševa 6, 47000 Karlovac ili na e-mail adresu: srcezamisiju@gmail.com, a najkasnije do 1. lipnja 2013. godine! S nestrpljenjem očekujemo vidjeti što Bog čini u vašem životu!

Uredništvo SZT-a

srce za
tebe

U ovom broju

stranica **4**

Interview: Sandra Bičanić

**Pokreće me
izazov**

stranica **7**

Duhovno promišljanje

Božje milosrđe

stranica **10**

Vijesti

**Dan Molitve
2012.**

stranica **12**

Svjedočanstvo

Nemam vremena

stranica **14**

Žena u misiji

Fanny Crosby

Emanuel Bog je s nama

Sretni smo što smo pred vas mogli donijeti još jedan broj Biltena, posljednji broj u ovoj godini.

Krajem godine obično prevladava jedna tema – Božić. Tako smo i mi odlučili u duhovnom izazovu ovog broja razmišljati i promišljati o Božiću. O tome kako je Božić izraz Božje milosti koja u nama nužno mora prouzročiti pokazivanje milosti ljudima oko nas, pisala nam je Ela Magda.

Isto tako, s veseljem vam predstavljamo razgovor sa sestrom Sandrom Bičanić iz Rijeke, još jednom hrvatskom ženom u misiji, ženom akcije koju pokreću izazovi i mogućnost stvaranja, a koja je od rujna ove godine oduševljeno preuzela službu blagajnice Ženskog rada.

U svjedočanstvu Darje Juratović vidimo kako se „nema mjesta“ iz Isusovog vremena, pretvorilo u „nemam vremena“ danas te što se događa ako Bogu damo i to malo vremena koje nam se čini da imamo.

Od prošloga su broja žene diljem Hrvatske zaista bile zaposlene u organiziranju raznih seminara, konferencija i radionica. S nekih od tih događanja donosimo vam i izvješća. Znamo koliko je ohrabrujuće i poticajno vidjeti da se svugdje oko nas nešto događa i kreće.

Na kraju ove godine, uredništvo Biltena želi najiskrenije zahvaliti svima vama, drage sestre, koje neumorno šaljete svoje priloge, odazivate se na pozive za suradnju i pomažete nam iz broja u broj. Želimo vas sve ohrabriti i pozvati da tako i nastavite. S radošću primamo vaše doprinose – svjedočanstva, poeziju, vijesti o događanjima u vašim crkvama i grupama.

Speranca Tomin

Pokreće me IZAZOV

Interview: **Sandra Bićanić**

Sandra ili Sandrina, kako je volimo zvati od milja, vrlo je temperamentna, energična i vesela žena, majka, sestra i prijateljica. Uvijek je otvorena za razgovor, šalu, pjesmu, a u isto je vrijeme draga i osjećajna, spremna pomoći. Marljiva i ambiciozna, nije se u svom životu zadovoljavala postojećim već je prihvaćala nove izazove. No, neka nam ona sama priča o sebi.

Bilten: Možeš li nam se ukratko predstaviti?

Ukratko??

Po rođenju Aleksandra Grlj, iako me svi zovu i znaju kao Sandra, što mi je i draže, kad već davne 1961. nisam bila upisana, prema želji moje majke, kao Alessandra. Udata sam Bićanić, rodila sam dvoje prekrasne djece, Kristiana (30) i Martinu (28).

Odrastala sam u kršćanskom duhu po vjeri naše majke i none, zaštićena od loših utjecaja i „svijeta“.

Prva iskustva s Gospodinom sežu u moje najranije djetinjstvo (5) kada sam bila jako teško bolesna i provela preko godinu dana u dječjoj bolnici s dijagnozom tuberkuloze pluća. Sjećam se i danas kako su se moja majka i nona, s nekolicinom sestara u zajednici, svakog dana u 14 sati molili za moje izlječenje.

Iz bolnice sam izašla jednako bolesna kao i kad sam ušla. Molitelji nisu posustali... I ja sam molila iskreno, djetinje: „Gospode, ti me možeš iscijeliti bilo s lijekovima, bilo bez njih...“ On je to učinio, po svojoj milosti, kada više niti jedan lijek nisam uzimala. Tada sam prvi put naučila napamet dio 103.

psalma: „Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda, i sve što je u meni sveto ime Njegovo. Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda i ne zaboravljaj nijedno dobro što ti je učinio. On ti prašta sve grijeha i iscjeljuje sve bolesti tvoje“ (prijevod Karadžić). Nisam zaboravila. Niti danas. Slijedio je drugi korak u vjeri, svoj sam život predala Kristu u 17. godini i krstila se u Kristovoj crkvi u Rijeci 1978. godine.

Od tada, sastavni je dio moga života okrenutost ljudima: svjedočenje, a kasnije kad sam se udala, zajedno sa suprugom služenje mladima u crkvi, u kućnim grupama. Bio je to rad s mladim ljudima s margina društva, alkoholičarima, narkomanima, bilo je i prostitutki. U to su vrijeme bili veliki prevrati u našoj lokalnoj zajednici te smo nakon niza godina traženja svoga „mjesta pod suncem“ prije 20 godina svoj dom pronašli u baptističkoj crkvi u Rijeci.

Na prošlih sedam godina, mene i moju obitelj posao je odveo u Dubrovnik. Vratili smo se (ovog puta bez djece) početkom ove godine. Kada pogledam unatrag, znam da je to bio Božji put za nas. Volim nazvati to razdoblje svoga života „do zemlje čempresa i natrag“. No, to je jedno drugo poglavlje moga života, za neki novi list papira. Ipak si pitala nešto ukratko.

Bilten: Ti si jedna energična žena, što je to što te najviše pokreće?

Pa, vjerojatno jednim većim dijelom moj temperament. Mojim venama teče pola talijanske krvi... pa sve što radim, radim brzo,

energično, temeljito. Sušta suprotnost mome mužu. Valjda je istina da se suprotnosti privlače.

Međutim, ono što me motivira, pokreće i ispunjava je stvaranje. Najbolji mi je dokaz bilo ovo posljednje poslovno iskustvo gdje smo od nule, marljivim radom, entuzijazmom, znanjem, poštenjem i predanjem stvorili kompaniju s oko 250 zaposlenih. Puno je toga bilo potpuno novo, no ideja da se stvori nešto jedinstveno, pokrenulo je u meni nepoznati resurs energije i ideja. Pokreće me izazov novih projekata, nešto što nisam nikad radila. Izgradila sam u svim ovim godinama samopoštovanje i svjesnost da znam i mogu (toga mi je strašno nedostajalo).

Nakon godina odvojenosti od obitelji, zajednice i prijatelja, a vjeruj mi, tek kada ti je to na neko vrijeme uskraćeno, istinski počinješ cijeniti i blagosiljati to što imaš. Osluškujem neko novo pokretanje u sebi, čini mi se da je to Duh Sveti, opet poziv na neko stvaranje... Veselim se ponovo utrošiti svoju energiju u njegov posao.

Bilten: Po zanimanju si ekonomistica, kako se tvoj karakter nosi sa silnim statistikama i brojevima?

Da mi je netko u osnovnoj školi rekao da ću se cijeli život baviti brojevima, ne bih mu vjerovala. Uvijek sam se mučila s onim matematičkim pričicama. Srećom, tu je bio brat pa je uvijek pomogao.

Danas ne znam bih li mogla toliko uživati u nekoj drugoj djelatnosti osim u financijama. Pogotovo financijsko planiranje u Excelu, mom omiljenom alatu.

Posljednjih deset godina rada bilo je jako stresno, odgovorno i zahtjevno. Moj mi je karakter uvelike pomogao da se nosim s tim izazovima jer mene rad liječi. Onako izvana gledajući, u izazovima uživam i kad radim (a uvijek radim), radim punim plućima. Znaš,

s brojevima je jako lako raditi, s ljudima je teško. Puno sam naučila o ljudskoj prirodi i psihološkim profilima osobnosti.

Međutim, ovo je dvosjekli mač, upravo mi je taj moj karakter štetio, jer sam se ne-svjesno, totalno iscrpila iznutra i moj je imunološki sutav (povezan još sa spomenutom bolesti iz djetinjstva) otkazao. Teško sam se razboljela, bila hospitalizirana u Dubrovniku s dijagnozom rijetke imunološke bolesti „sarkoidoza“. Tek sada, nakon godinu i pol dana, mogu reći da sam na kraju tog puta, bar se nadam. Trpila sam sve to vrijeme jake bolove u mišićima i zglobovima. Bilo je dana kada sam jedva hodala stepenicama, a danas sam se sama sebi smijala jer sam preskakala po dvije stepenice. Slava Gospodinu. Unatoč tome, ja bih opet brojke, ako Bog da.

Bilten: Tvoje je zanimanje došlo i na korist Ženskome radu. Od rujna si nova blagajnica Ženskoga rada. Kako se to dogodilo?

Poziv te uvijek iznenadi. Svaki poziv. Čak i telefonski (!!)

Iz vedra neba... Pitala si me jedne nedjelje poslije službe bih li razmislila prihvatiti posao vođenja financija Ženskog rada pri SBC-u. Sestra Vesna već je dugo godina vrijedna blagajnica, ali bi rado to predala ako se nađe stručna osoba. Rekla sam da sam zatečena, ali da ću razmisliti i javiti.

Ma, znala sam odmah u sebi da ću reći DA. Ipak sam obećala razmisliti, pa ću raz-

misлити. I mislim si ja, i kaŹem, pa super, hvala Bogu da me netko tako neŹto pita, jer sam uvijek ZA. Nije mi teŹko, pogotovo Źto će meni to oduzeti puno manje vremena i napora, nego nekome tko nema iskustva u financijama.

Na odboru Źenskog rada sam i rekla da ću ja to napraviti, kako bi se reklo „lijevom rukom“, Źto znači da su mi joŹ uvijek jedna ruka i dvije noge slobodne.

Bilten: Źto oćekujeŹ od te nove uzbuđljive sluŹbe?

Prije svega, moje je naćelo da sve Źto radim, radim kao da Gospodinu radim. Iako se ovi „zemaljski“ (prizemni) poslovi moŹda ne doŹivljavaju kao sluŹba Bogu, jer smo u iskuŹenju misлити da samo propovijedanje, pjevanje, duŹobriŹniŹtvo i sl. jesu duhovni poslovi, miŹljenja sam da i ovakvi poslovi imaju svoju svrhu u BoŹjoj sluŹbi i da im treba pristupati s jednakim strahopoŹtova-

njem i odgovornoŹću. Pa ako je i to sluŹba, onda oćekujem da dok dajem (svoje znanje, iskustvo, vrijeme) i primim BoŹju puninu razumijevanja i duhovne pronicljivosti u tom podrućju i da me opremi mudroŹću u stvaranju novih vrijednosti u Źenskom radu (ne samo financijskih, već i svih ostalih).

Već sam blagoslovljena iskrenim zajedniŹtvom i poznanstvom s novim sestrama koje prije nisam poznavala.

Bilten: Postoji li joŹ neŹto Źto bi htjela podijeliti s ćitateljicama, a Źto te nismo pitali?

Dijelim svoju Źelju i snaŹnu potrebu vidjeti i u godinama koje su pred nama hrabru vojsku Źena-moliteljica, koje će nositi svojim molitvama najprije svoje obitelji, ali i biti aktivne sudionice svekolike zauzetosti za građenje mira i pomirenja u naŹem druŹtvu, onako kako nas naŹ Spasitelj ući. Tolika je snaga u zajedniŹtvu, u predanoj i zauzetoj molitvi, u zastupnićkoj molitvi i duhovnoj borbi za svakog naŹeg nespaŹenog prijatelja ili ćlana obitelji, za potrebe Zajednice, da je naprosto odgovornost i poziv tijelu Kristovu na zauzeto moljenje, ćinjenje djela ljubavi i navjeŹtanje evanđelja.

Duboko dijelim vjeru u novi val probude u naŹoj zemlji, a tome uvijek i neizostavno mora prethoditi molitva i pokajanje. Kad vidim stasanje novih molitvenih grupa, radosna sam jer je to znak da nam probuda dolazi, po Kristovom obećanju.

Za kraj Pavlov napatuk efećkim vjernicima: „Molite u jedinstvu s Duhom u svakoj prigodi, i k tome bdijte sa svom ustrajnoŹću i svakovrsnom molitvom za sve svete“ (Efećanima 6,18).

*Sa Sandrom Bićanić razgovarala
Jadranka Dereta*

Ovog Božića budimo BOZJE MILOSRĐE drugima

Božićno je vrijeme vrijeme milosrđa. U Starom zavjetu, kada se govori o Božjoj postojanoj, vjernoj ljubavi, o njegovom savezu i njegovom odnosu s njegovim narodom, koristi se riječ *hesed*. Ta riječ podrazumijeva uzajamnost. Bog prvi daje i daje vjerno i postojano. No, to ne znači da ne očekuje nešto zauzvrat. Ta riječ, koju grčki prevodi kao *eleos*, a mi kao *milost*, podrazumijeva međusoban odnos Boga i njegovog naroda, gdje on prvi daje, a Božji narod odgovara pokazujući *hesed* drugima.

Ono što nam je svima poznato jest da je Bog tako ljubio svijet da je dao svog jedinorođenog sina, da ne pogine ni jedan koji u nje ga vjeruje, već da ima život vječni. U tome je izražen Božji *hesed*, njegova postojana ljubav i vjerna milost. I to je božićna priča. Bog koji se iz ljubavi odriče svoje božanskosti da bi postao kao čovjek. Ne iz prisile, već iz ljubavi čini prvi korak prema čovjeku. Svojom milošću, naklonošću, postojanom ljubavlju Bog uspostavlja odnos sa svojim narodom, stvara savez. U Starom zavjetu tu je naklonost i milost pokazao prije svega Abrahamu i nazvao ga svojim prijateljem, prije nego što je od njega tražio obrezanje. I ta se milost proteže kroz cijeli Stari zavjet; to obećanje postojane milosti koja stvara odnos.

Božićna je priča nastavak, ili možda bolje, vrhunac Božje postojane milosti. Vrhunski prikaz ljubavi i naklonosti prema ljudima. U Isusu, svi oni koji vjeruju, po Duhu primaju obećanje koje je Bog dao Jošui: „...nikad te neću napustiti niti ću te ostaviti.“ Isus je Božje obećanje, njegova milost; nova uspostava saveza s njegovim narodom, s nama.

Božićna nas priča treba podsjetiti na Božji *hesed*; njegovu naklonost, postojanu milost i vjernu ljubav koju nam je prvi pokazao. No, također nam treba pažnju svratiti na činje-

nicu da se takva milost pojavljuje u odnosu. Vjerujem da svi na temelju iskustva znamo da odnosi podrazumijevaju davanje, a ne samo uzimanje. I to ne davanje pod prisilom i ne na temelju zasluga. Dajemo jer volimo, jer želimo, jer nam je stalo. Dajući nam svoju milost, Bog od nas traži da tu milost dajemo dalje. Ta milost, posebno u ovoj božićnoj sezoni često znači davanje onima koji su u potrebi. Ili možda znači milosrdan stav prema onima zbog kojih gubimo živce. Možda znači pokazati milost samom sebi, dopustiti si osjetiti Božju milost

i naklonost. Možda znači temeljitu promjenu cjelokupnog stava iz krutosti u milost. Što god ona značila pojedincima Božjeg naroda, ona je nužna posljedica Isusovog dolaska; nužna posljedica Božje neizmjerne, postojane ljubavi. I ona je nužna aktivnost svakog člana Božjeg naroda.

Ovaj Božić, dok budemo razmišljali o rođenju Spasitelja Isusa, Božjeg jedinorođenog sina, razmišljajmo o Božjoj naklonosti koju on pokazuje ne samo nama, već koju želi pokazati svom stvorenju kroz nas koji smo već u odnosu s njim. Božja milost mora teći kroz nas, biti vidljiva i djelotvorna. Božić nije samo vrijeme pobožnog promišljanja, već je i vrijeme milosrđa. Ne samo milosrđa koje je Bog nama iskazao u Isusu, već i našeg milosrđa prema drugima.

Ela Magda

Vježbaj se u pobožnosti – izvještaj s konferencije EBWU-a u Lyonu

Konferencija Europskog baptističkog ženskog saveza održana je u Lyonu u Francuskoj od 15. do 18. studenoga 2012. Konferenciji je prisustvovalo dvadeset i šest žena. Sudionice konferencije predstavljale su baptističke ženske saveze Latvije, Francuske, Norveške, Škotske, Nizozemske, Rumunjske, Mađarske, Italije, Izraela, Njemačke, Švicarske, Srbije, Ukrajine i Slovačke. Ženski rad pri SBC u RH predstavile su Melanija Ružička, predsjednica Ženskog rada, dr. sc. Ksenija Magda i Sonja Rozner, članica odbora Ženskog rada.

Riječi dobrodošlice i uvodnu molitvu izrazila je Livija Godina, predsjednica Europskog baptističkog ženskog saveza. Skupu se obratio i Marc Deroeux, tajnik Francuskog baptističkog saveza govoreći o baptistima u Francuskoj i ženskom radu u baptističkim crkvama.

Temu konferencije „Vježbaj se u pobožnosti“ (1. Tim. 4,8) predstavila je Ksenija Magda. „Bog ne želi samo naše projekte, već želi naša srca. Bog želi odnos s nama. Svaka generacija treba do-

puštiti Božjoj riječi da prodire (Iv 8,37) i treba napraviti mjesto za Boga u svom srcu. Mi ne možemo sami stvoriti pobožnost. Mi možemo pokušavati, ali nećemo uspjeti sami svojim snagama. Ona dolazi iz drugoga izvora. Pobožnost proizlazi iz odnosa s Bogom, samo je on može dati,“ poručila je Magda. Sudionice konferencije posjetile su baptističku cr-

kvu u Lyonu. Riječi dobrodošlice izrazio im je pastor John Wilson. Glazbeni doprinos dao je mladi talentirani glazbenik Yohan Salvat koji je svojom autorskom pjesmom oduševio sve prisutne. Baptistička crkva Lyon za sudionice konferencije u večernjim je satima organizirala i koncert glazbenika Manua Richerda koji je uz svoje pjesme s prisutnima podijelio i svoje razmišljanje o tome kako je on, a i svi mi, samo putnik na ovom svijetu, a pravi dom je na nebu. Susret baptističkih žena Europe bio je, kroz druženje, zajedništvo, slavljenje, molitvu, biblijska

proučavanja te obnovu starih i stjecanje novih prijateljstava, jedno prekrasno ohrabrenje svim prisutnima.

Sonja Rozner

Doručak za žene u Osijeku

Treći po redu *Doručak za žene* za grad Osijek i okolicu održan je u subotu 3. studenoga 2012. u hotelu Osijek u organizaciji Ženskog odjela pri Protestantско-еванђеоском вјечу i sestara iz pripadajućih crkvenih zajednica za ovaj dio Slavonije. Događaju je nazočilo 180 žena. Tema ovogodišnjeg susreta bila je „Gubitci i dobitci u životu“, a prezentirala ju je sestra Grethe Stanley iz Australije.

Uvodne pozdrave i molitvu skupu uputile su Kata Lenđel iz baptističke crkve i Magdalena Kaposta iz evanđeoske pentekostalne crkve u Vukovaru. Prevoditeljica je bila sestra Mirela Jendričko iz Božje crkve u Vinkovcima, a glazbenu podršku dale su Elizabeta Koprivnjak na klaviru i Ivančica iz Karlovca pjesmom i svjedočanstvom.

Slavonska televizija događaj je popratila medijском pozornošću kao i novinarka *Glasa Slavonije*. Za kvalitetno informiranje nazočnih novinara pobrinula se glasnogovornica Kata Lenđel objasnivši u opsežnom intervjuu zašto doručak, zašto žene, zašto Krist.

Kata Lenđel

Doručak za žene u Zagrebu

U Zagrebu je, u restoranu *Palfi*, 20. listopada 2012. bio održan Doručak za žene. Događaju je prisustvovalo stotinjak žena iz raznih kršćanskih crkava i zajednica. Uvodne pozdrave uputila je Petra Horvat, a svoju životnu priču podijelila je Ljilja Krišto. Temu susreta, „Neispunjene želje, ispunjen život,“ predstavila je Svjetlana Mraz iz Zagreba.

„Što je ispunjen život? Bi li naš život bio ispunjen da nam se ispune sve želje? Što je svrha našeg života?“ - pitanja su kojima je Mraz započela svoj govor. „Ponekad nam u životu ide dobro, no kako se ponašamo kada nam nije toliko dobro. Kako živjeti kada nam nisu ispunjene naše duboke želje i velike potrebe? Što činiti u situacijama kada drugi odlučuju o našem životu, na primjer, kada šaljemo molbe za posao, kada očekujemo promaknuće ili kada jednostavno želimo da nas on napokon primijeti... Kako se suočiti s onim željama koje se nikada neće ostvariti? To je najbolnija vrsta želja. Kako dalje? Može li čovjek sam popuniti te kraterе?“ nastavila je Mraz.

„Praznina u čovjeku nikada neće biti ispunjena ako je Bog ne ispuni. Ispunjenje je nemoguće bez božanske intervencije i snage koju samo on daje,“ zaključila je Mraz.

Odličnoj atmosferi glazbenom je izvedbom pridonijela Lela Kaplowitz, cijenjena i nagrađivana hrvatska jazz vokalistica sa svjetskim glazbenim iskustvom. Nastupala je na mnogim prestižnim jazz festivalima s vrhunskim glazbenicima diljem svijeta, a nas je na Doručku blagoslovila prekrasnim kršćanskim himnama *Amazing grace*, *This little light of mine*, *Joyful joyful* i *Lean on me*.

Sonja Rozner

Svjetski dan molitve baptističkih žena u Rijeci

U Baptističkoj crkvi Rijeka, 5. studenoga 2012. godine sestre su se okupile povodom Dana molitve baptističkih žena svijeta.

U većem broju nego prijašnjih godina, radosno su se družile uz pjesmu i molitvu. Maria Luiza Ribarić Russell ove se godine potrudila na osebujan način pripremiti program koji je objavljen u Biltenu, naime, za svaku je učesnicu pripremila tekstove molitve, a da bi se sjetile moliti za te iste naše sestre diljem svijeta i kroz godinu, a ne samo na taj prigodni dan, pripremila je materijal za izradu narukvica s kamenčićima (pravo drago kamenje!). Kako bi se za koji kontinent molile, tako bi narukvica dobila jedan kamenčić više u nizu. Prekrasne narukvice učesnice su ponijele doma za uspomenu i poticaj na molitvu.

Edita Turinski

Svjetski dan molitve baptističkih žena u Osijeku

S malim zakašnjenjem, 12. studenoga 2012. u Osijeku se održao Svjetski dan molitve baptističkih žena. Iako ove godine okupljene u manjem broju, sa zanimanjem smo poslušale što nam poručuju sestre voditeljice Ženskog odjela BWA i Azijskog ženskog baptističkog saveza. Iz njihovih smo pisama i poruka mnogo saznale o tako dalekim i nama nepoznatim zemljama te se suočile s činjenicama u kakvim se strašnim okolnostima nalaze žene u Aziji. Imajući na umu sve što smo čule, pristupile smo molitvi za svaki kontinent posebno s vjerom da je Bog taj koji može učiniti nešto. Nakon molitve, skupile smo dobrovoljni prilog, a zatim nastavile druženje uz kavu i kolače.

Bile smo zahvalne što u gužvi u kojoj se sve stalno nalazimo imamo mogućnost okupiti se, sjesti zajedno i moliti se onomu koji može učiniti više nego mi možemo moliti ili misliti.

S.T.

Dan molitve u Duga Resa, Karlovac

Dan molitve je dan u studenome koji već tradicionalno okuplja sestre iz BC Karlovac i Duga Rese i kojem se unaprijed radujemo. Prilika je to da, iako kao kap u moru, budemo povezane sa ženama cijeloga svijeta. Ovogodišnja tema „Radost kao plod duha“ donijela je mnogo radosti na naš skup. Uz

dobro pripremljene materijale, poticajnu okolinu i aktivnu spremnost sudionica vrijeme je i prebrzo proteklo. Mnoge su sestre dale svoj doprinos u glumi, svjedočanstvu, pjesmi i glazbi, tumačenju Riječi i naravno, sve smo učestvovala u molitvi. Naučile smo i iskusile da uz radost često prethodi ili slijedi tuga, to smo ilustrirale biblijskim primjerima. Radost je znak Božje prisutnosti u nama i ne

ovisi o okolnostima. Obećale smo da ćemo češće na to obratiti pažnju. Ove slike govore više od riječi i donose dio atmosfere ovogodišnjeg Dana molitve iz naših zajednica.

Vesna Brezović

Sastanak odbora Ženskog rada

U Baptističkoj crkvi Karlovac, u subotu 22.09.2012. održan je sastanak odbora Ženskog rada pri Savezu baptističkih crkava Republike Hrvatske. Sastanak je započeo uvodnim riječima Vesne Brezović kojima je naglasila da kao sljedbenice Isusa trebamo slijediti njegov primjer i djelovati u okruženju i okolnostima u kojima se nalazimo.

Na radnom sastanku raspravljalo se o trenutnim projektima Ženskog rada poput Obiteljskog kampa na Činti, *Biltenu* i kalendara *Srce za tebe*. Dogovarali su se novi seminari poput seminara za pisce i seminar za voditeljice, te nacionalna ženska konferencija. Prvi je put na radnom sastanku prisustvovala i nova blagajnica Ženskog rada Sandra Bičanić iz Rijeke.

Misijski kalendar *Srce za misiju* preimenovan je u *Srce za tebe* te ga je moguće nabaviti u baptističkim crkvama diljem Hrvatske. Predsjednica Ženskog rada, Melanija Ružička, istaknula je važnost pisanja te je pozvala žene svih generacija da se ohrabre

i napišu svoje priče za sljedeći misijski kalendar jer ono što nije zapisano kao da se nije ni dogodilo. Na sastanku se promišljalo i o osmišljavanju uspomena za sestru Liviju Godinu iz Latvije, dosadašnju predsjednicu Europskog baptističkog ženskog saveza koja tu funkciju napušta sljedeće godine.

Sonja Rozner

„Neću više samo promatrati i ništa ne činiti. Ja sam dio revolucije ljubavi.”

U maloj dvorani Centra Zamet u Rijeci, 13. listopada 2012. godine održano je predavanje na temu „Usudi se pridružiti revoluciji ljubavi.“ Predavanje u organizaciji udruge *Doručak za žene* održala je Edita Turinski.

Edita je izložila svoj osobni doživljaj knjige pod nazivom „Revolucija ljubavi“ poznate američke spisateljice Joyce Meyer. Iako je predavanje bilo protkano savjetima spisateljice, koja primjerice, potiče čitatelje da nesebično daruju ljubav izazivajući time reakciju da i sami budu voljeni i na taj način budu dio revolucije ljubavi, Edita na primjerima iz vlastitog života pokazuje da je takva revolucija moguća. Na kraju nam je predavanja, baš kao i sama spisateljica Meyer, uputila poziv da se priključimo revoluciji ljubavi, tako što ćemo donijeti odluku da ćemo živjeti suosjećajno i odricati se izlika da tako ne živimo, ustati protiv nepravde i posvetiti se jednostavnim djelima Božje ljubavi.

Više o organizaciji i projektu *Doručak za žene* na web stranici: www.dorucak-za-zene.com

Kornelija Mikulić Krvavica

16. sestrinska konferencija u Beogradu 13. listopada 2012.

U dobrom duhu suradnje na polju službe crkvi, kršćanke iz evanđeoske pentekostalne crkve i baptističke crkve u Republici Hrvatskoj gostovale su na šesnaestoj po redu sestrinskoj konferenciji u Beogradu 13. listopada 2012. Konferencija je okupila žene iz mnogih protestantskih crkava u Republici Srbiji zajedno s gošćama iz Hrvatske, a domaćice su bile sestre iz Prve baptističke crkve i Protestant-ske evanđeoske crkve „Svete Trojice“ u Beogradu.

U toplom ozračju pozdrava i srdačnosti konferencija je premostila udaljenosti te u zajedničkom

slavljenju združila pjesmu, molitvu i žar sestara koje su stigle iz različitih sredina. Nazočne su pozdravili pastori beogradskih crkava Slobodan Anđelić, Ernej Molnar i Dane Vidović, a govornica je bila sestra Ksenija Magda. Zbor afričke crkve, koji je dao glazbenu podršku slavljenju, dodatno je razveselio skup podcrtavši još jedanput na svojstven način kako smo bogati u svojoj različitosti a opet jedinstvu pred Gospodinom.

Iz Hrvatske, osim sestre Ksenije i brata Tome u pratnji, stigle smo mi iz Vukovara – minibus s 18 duša i sjedala, te još jedan auto koji je morao na neplanirani put jer nas je bilo 20 žena i jedan brat uključen u program. Program je, koliko god improviziran i na brzu ruku definiran, zastupao i sve vas ostale iz Hrvatske, drage sestre. Zato radosna srca izvješćujem i prenosim tople pozdrave sestara, sudionica konferencije.

Kata Lendel

Dobrodošao Isuse

*Dobrodošao Isuse
Tu među moje
mane i nedostatke
Dobrodošao Isuse
Tu među strah i ljutnju
Dobrodošao Isuse
U ogovaranje, manjak strpljenja
Dobrodošao Isuse
Tu među nevjeru i osuđivanje*

*Dobrodošao Isuse
U nevrjednost i nesvetost
Dobrodošao Isuse
Među smrad i odvratnost
Dobrodošao Isuse
U samoću i tamu
Dobrodošao Isuse
U svijet... u kojem sam ja...
Dobro si došao*

Tamara Parnham

Vatrena srca

Izdavač: Voice of the Martyrs, SAD (Glas mučenika)

Izdano: 2003. godine

prijevod: Aleksandra Striković

Knjiga *Vatrena srca*, zbirka je priča koje opisuju službu osam žena, heroina vjere, čija su srca gorjela i gore za Krista. U zemljama u Aziji, ali i Europi, gdje je vladao komunistički režim, doživjele su strašna progonstva, mučenja i uhićenja zbog vjere u Isusa Krista. S potpunim pouzdanjem u Boga, čvrsto su odlučile ostati na njegovom putu i u službi, bez obzira na prijetnje i progonstvo. Ova je knjiga bila projekt udruge „Glas mučenika” s direktorom Tomom Whiteom na čelu. Kako stoji u uvodu Stevea i Ginny Cleary: „Bio je potreban čitav tim na terenu, prevoditelji, tajna mjesta sastanaka i sigurnosni protokol u svakoj zemlji da bi se projekt priveo kraju. Bilo je potrebno pronaći kršćanke koje su voljne iznijeti tako potresna svjedočanstva.” Knjiga osnažuje vjeru i potiče na predanje. Ispovijesti ovih osam žena svjedočanstva su nevjerojatne hrabrosti, uvjerenja i ljubavi prema Isusu i njegovoj crkvi unatoč okolnostima. U najsurovijim mogućim uvjetima postale su vođe, pokazujući čvrsto pouzdanje u Boga i kvalitete vodstva u službi. Ne misleći na sebe, najvažnija im je zadaća bila svojim sunarodnjacima prenijeti radosnu vijest spasenja, ma koliko ih to koštalo. „Njihova područja djelovanja nose i veliki izazov zbog stajališta da su žene niži stalež i nepodobne za vodstvo” kaže se u uvodu. Većina njih i danas djeluje u tajnim crkvama, suočavajući se s opasnostima.

Čitajući knjigu uz osjećaj empatije i tuge zbog strašnih stradanja ovih sestara, bila sam doista podignuta iznad svakodnevice i doživjela silnu Božju prisutnost te njegovo djelovanje u ljubavi i milosti. U našem podneblju imamo potpunu vjersku slobodu čitanja i dijeljenja Božje riječi kao i sastajanja u zajednici i nebrojene mogućnosti služenja. Pitam se cijenimo li to dovoljno?

Darja Juratović

Nemam vremena

„**N**emam vremena“ - čini mi se da je to u zadnje vrijeme najčešće izgovarana rečenica. Stalno ju koristimo, često čujemo. Izraz je umora, potrebe za suosjećanjem. „Neću stići na sestrički; premalo čitam i molim se; ne provodim dovoljno vremena s djecom; ništa ne stižem, raspored mi je pretrpan - nemam vremena.“ Zagolicala me prije nekog vremena ta činjenica, a zatim potakla na razmišljanje. Ponekad mi se čini da vrijeme brže prolazi, da je 24 sata u danu premalo. Sestre s malom djecom, a i one bez djece, slično razmišljaju. Nezaposleni, a i oni zaposleni, misle isto. U dobu napretka tehnologije mi ipak ne stižemo sve napraviti. Prolazi li vrijeme uistinu prebrzo ili nam ga „netko“ ili „nešto“ krade?

Majka sam troje male djece. Zaposlena kao fizioterapeut u Specijalnoj bolnici. Suprug je često odsutan od kuće zbog posla. Osjećam velike pritiske i kronični umor. Kao kršćanka, znam što Božja riječ kaže da mi je činiti. Svaki posao koji radim obavljati „kao Gospodinu“. Pomagati one u potrebi, služiti u zajednici, biti u misiji, odgoju djece posvetiti veliku pažnju, biti svjetlo i sol u svojoj obitelji, okolini... Tu su i izazovi i zahtjevi modernog doba. Treba biti u trendu, zdravo živjeti, baviti se sportom, provoditi vrijeme s prijateljima, pročitati dobru knjigu, sudjelovati u seminarima, pogledati dobar film. Mogla bih još nabrajati i tim se više opterećivati. Sve je to prelijepo činiti u Gospodinu, donosi silne blagoslove. Ipak, očekuje li Bog baš sve to, baš od mene?

Moj život, upravo ovakav kakav je, moj je Bog namijenio meni. Dao mi je snagu i obdario svime potrebnim za život i pobožnost (2. Pt 1,3). Zato od mene očekuje da napravim s njim ono što mogu u svojim okolnostima. On ne mora mijenjati okolnosti, mijenjat će mene. On neće dopustiti preko mojih snaga, a u kušnjama će dati sretan ishod (1. Kor 10,13). Koliko ohrabrenja u samo nekoliko stihova. Bez njega ionako ne možemo ništa učiniti, čemu se onda truditi svojim snagama?

U pouzdanju u njega svaki dan doživljam čuda. Kad god mu dopustim da djeluje kroz mene uspijevam napraviti mnogo unatoč vremenu. Kaže Izaija: „Al onima što se u Jahvu uzdaju snaga se obnavlja, krila im rastu kao orlovima, trče i ne sustaju, hode i ne more se“ (Iz 40,31). Želim da mi to bude ohrabrenje kad se kasno navečer iscrpljena spustim u krevet s mislima što sve donosi novi dan. Želim jutrom zahvaljivati za sve one nama normalne stvari koje mnogi na svijetu nemaju - udobnu i toplu kupaonu, mirisnu kavu, zdravu djecu, divnog supruga, posao, auto, privilegiju slobode proučavanja Božje riječi, javnog svjedočenja, sastanaka u mojoj dragoj zajednici. Nisam se pitala kako to da baš ja to sve imam, pitala sam se očekuje li Bog toliko od mene kad sam opterećena i nemam vremena. Da, darovao je toliko toga. Dao je sebe samog za mene. Razumijem moj umor, tugu, terete, loše dane i dane klicanja. Moje padove, nervozu, kušnje i grijeha koje donosim pod križ odnosi i daje pouku, ljubav, utjehu. Doista, milošću sam njegovom sve što jesam. Zato mi je želja sebe i sve nas ohrabriti da doista sve možemo u onom koji nam snagu daje. Dajmo mu onoliko koliko imamo, svoje vrijeme, ionako je to dar od njega, on će ga umnožiti.

Fanny

Žena u misiji Crosby

Zasigurno su vam poznati stihovi „To je moj život, pjesma je to, hvaliti tebe, o Bože moj!“ ili „Kriste, Kriste, čuj nam molbe glas! Kada druge k sebi zoveš, ne odbaci nas!“ Iza tih se stihova krije žena koju s pravom nazivaju „kraljicom pisaca *gospel* pjesama“ i „majkom suvremenog crkvenog pjevanja“, Frances Jane Crosby, poznata kao Fanny Crosby.

Fanny je rođena 24. ožujka 1820. godine u malom selu Brewster u blizini New Yorka. Samo šest tjedana nakon rođenja, Fanny je dobila upalu oka koja je prouzročila trajnu sljepoću. Unatoč tome, Fanny je proživjela jedan bogat i svrhovit život.

S osam godina napisala je svoju prvu pjesmu, a pisanje pjesama nešto je čime će se baviti ostatak svog 95-godišnjeg života. Kao skladateljica i pjesnikinja, Fanny je napisala preko 8000 pjesama – crkvenih himni, socijalno osvještenih pjesama, političkih i domoljubnih pjesama te objavila četiri zbirke poezije. Svaki bi svoj radni dan započela molitvom u kojoj je molila Boga da joj bude inspiracija, a na dan je znala skladati i do sedam ili osam himni.

Malo prije svog petnaestog rođendana, Fanny se upisala u *New York Institut for the Blind* (Institut za slijepce u New Yorku) gdje se školovala sljedećih deset godina. Tamo je naučila svirati klavir, orgulje, harfu i gitaru.

Njezini su se gorljivost i aktivizam primijetili već tada, kada je u borbi za prava slijepih osoba na školovanje pred američkim kongresom recitirala jednu od svojih pjesama. Tijekom svog života održala je još mnoštvo gorljivih govora po mnogim gradovima, školama, skloništim za beskućnike i ulicama.

Tijekom školovanja, 1843. godine, Fanny je upoznala svog budućeg supruga, Alexander Van Alstynea ml., koji je također bio slijep. Nakon završetka školovanja, Fanny je u svojoj školi počela i raditi kao učiteljica sve do 1858. godine kada se udala za Alexandera. Par je odmah sljedeće godine dobio kćer Frances, ali je djevojčica nedugo nakon rođenja umrla u snu. Vjerojatno potaknuta tim događajem, Fanny je na-

pisala pjesmu „Safe in the arms of Jesus“ (Sigurno je u Kristu).

Fanny i Alexander zarađivali su dovoljno za vrlo udoban život, ali odlučili su od svojih prihoda sebi ostaviti samo koliko im je nužno za život, a sve ostalo davali su za pomoć onima u potrebi. Fanny je bila svjesna svih onih bolesnih i siromašnih i to ju je poticalo da bude aktivna u misiji služenja svome gradu i onima kojima je to najpotrebnije.

Nakon 6 mjeseci borbe s bolesti, Fanny je umrla 12. veljače 1915. godine.

KUHAJTE S nama

Keksi s narančinom korom

Potrebni sastojci:

- 30 dag glatkog brašna
- 20 dag margarina
- 10 dag šećera u prahu
- naribanu koru 1 naranče
- naribanu koru 1/2 limuna
- 1 bjelanjak
- 1 vanilin šećer
- 10 dag grubo nasjeckane čokolade

Sve sastojke stavimo u zdjelu. Prvo lagano drobimo margarin prstima, a zatim sve zajedno dobro zamijesimo. Na kraju dodamo grubo nasjeckane komadiće čokolade ili ih stavimo po kolačićima tek prije pečenja. Tijesto razvaljamo na pobrašnjenjnoj podlozi i modlicama režemo različite oblike. Pečemo 15 minutra (ovisno o debljini tijesta) na 180 °C.

Uz te kolačiće odlično ide vruća čokolada ili voćni čaj.

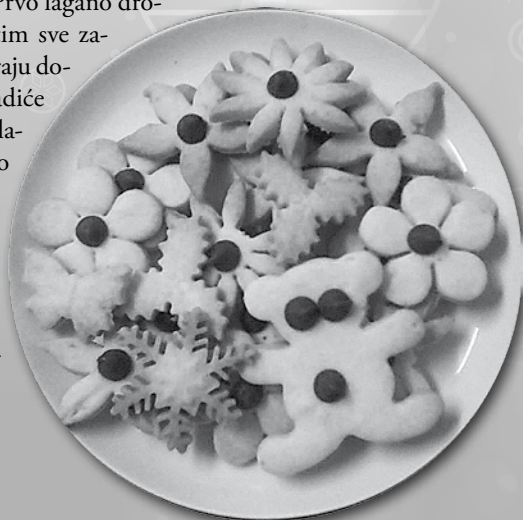
Domaća vruća čokolada

Potrebni sastojci:

- 2 čajne žličice kakaa za kolače
- 2 čajne žličice šećera
- 1 šalica mlijeka

U šalicu ulijemo malo mlijeka i zagrijemo u mikrovalnoj. U to dodamo kakao i šećer te dobro promiješamo žličicom ili mini mikserom za izradu pjene na kavi. Nakon toga šalicu napunimo mlijekom i stavimo natrag u mikrovalnu na 2-3 minute dok ne bude jako vruće. Isto to možete napraviti na štednjaku u lončiću.

Ines Benčić

Izvršjeće blagajne ŽR za 8.-10. 2012.

2 kn klub: Andrijaševci 400kn, Dubrovnik 300kn, Karlovac i Duga Resa 940kn, Pakrac 450kn, Rijeka 800kn. Dan molitve: Zagreb – Radićeva 780kn, Severin na Kupi 750kn, Plaški i Blata 1000kn, Karlovac 1500kn. Bilten: Karlovac i Duga Resa 210kn, Novak Katarina 50kn. Kot./ŽR: Karlovac i Duga Resa 230kn. SZT: Slavonski Brod 300kn, Renata Golubić 100kn, Duga Resa 480kn, Slobodna prodaja 1150kn.

Ispravak: U prošlom broju nije objavljeno: BC Daruvar – 300 kn Bilten i 300 kn kot./ŽR. Iz bankovnog računa nije bilo razvidno tko je uplatilo iznose. (QP 10003312700300100052201)

Želja nam je i molitva da
ovaj Božić budemo
znak Božje milosti drugima,
ali isto tako i da to nastavimo biti
u nadolazećoj godini.

Stvarnu Božju prisutnost,
sretan Božić i novu godinu
od srca vam želi uredništvo Biltena